

Venyige

Az Egri Görögkatolikus Szervezőlelkészség értesítője

2013. március

Miskolci Apostoli Exarchátus Körlevelei – 337/2013. sz.

XVI. Benedek pápa lemondása után a pápaválasztás befejezéséig

Főtisztelendő Atyák! Kedves testvérek!

Mint ismeretes, ez év február 11-én, a mi bizánci liturgikus számításunk szerinti nagyböjt első napján, déli 12.00 órakor tartott bíborosi konzisztóriumon XVI. Benedek pápa bejelentette lemondását.

Ez a lépése merőben új helyzetet teremtett katolikus egyházunkban. Személyes döntése alapján 2013. február 28-án, 20.00 órakor megüresedett a pápai trón.

Előttünk áll a Szentatya személye, aki megválasztásától kezdve nem mulasztotta el felhívni figyelmünket arra, hogy Isten, a mi Istenünk, a kereszténység Istene maga a Szeretet. Nem mulasztotta el felhívni figyelmünket, hogy a názáreti Jézus nem csupán teológusok vitatémája, nem is jámbor képzelet szülötte, hanem valóságos, történelmi és élő személy, akivel a találkozás mindannyiunk számára adott lehetőség. A Szentatya nem mulasztotta el felhívni a figyelmünket arra sem, hogy hitünk titokzatos ajándéka bármennyire is bensőséges és személyes, mégsem tarthatjuk meg magunknak, hanem tovább kell adnunk, és meg kell találnunk mindennapjainkban az Örömhír terjesztésének új útjait.

Ebben az új helyzetben minden hívünket arra kérek, hogy imádkozzanak XVI. Benedek pápánkért, akinek olyan sokat köszönhetünk, kiemelten a Miskolci Apostoli Exarchátus 2011. esztendőbeli,

önálló püspökséggé szervezését. Legyünk hálásak neki, és továbbra is emlékezzünk meg róla imáinkban!

Március első napjától kezdve imádkoznunk kell a pápaválasztásért, különösen is egyházunk bíborosaiért, akik elkezdi a pápaválasztás munkáját. Ugyanis hamarosan a világ legtöbb bíborosa összegyűlik Rómában, hogy megtartsák a konklávét, amelynek eredményeképpen szavazás útján megválasztják az új pápát. Imádkoznunk kell értük, hogy ezt a döntésüket a Szentlélek irányítsa.

Ennek érdekében elrendelem, hogy minden Szent Liturgiánk előtt a Mennyei Király kezdetű, Szentlelket hívó imádságunkat az egész jelenlévő hívő közösség állva énekelje el, s csak utána folytatódjék a szertartás. Továbbá arra kérek minden családot és egyedül élő hívűket, hogy családi körben vagy egyénileg is tegyék meg ugyanezt, lehetőleg közösen énekeljék el, vagy legalább mondják el a Mennyei Király-t erre a szándéokra.

+ *Atanáz*

Honlap ajánló – Szeretnénk felhívni a figyelmet egy-egy egyházunkat szolgáló webhelyre.

exarchatus.hu – A Miskolci Apostoli Exarchátus honlapja, ahová az Egri Szervezőlelkésztség is tartozik. Így a minket érintő központi programok leírását, a terület egyházközségeit, intézményeit, papjait egybegyűjtve találják meg.

gorogkatolikus.hu – Ma már a Hajdúdorogi Egyházmegye honlapjaként hirdetik, korábban azonban ez számított a görögkatolikuságot érintő hírek gyűjtőhelyének. Most is gyakran találunk rajta országos jelentőségű programokat, pályázati felhívásokat, illetve exarchátusbeli, valamint a szórványból származó beszámolókat.

egriparochia.hu – Egyházközségünk honlapján a heti szertartásrendet, a programjainkat (énekkar, biblia óra, gyűjtések, kirándulások), s tudnivalókat (lexikon, ismertető) találják. Lélekmelegítő rovatunk a lelki fejlődéshez, Képtárunk az örömteli közös percek felidézéséhez nyújt segítséget. Itt elérhető a Venyige összes száma és további honlapok ajánlója is!

Laskay Anna

Családi Bibliaolvasás a hit évében is

2010. december 26-án vette kezdetét a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia által meghirdetett Család éve. Ebből az alaklomb körlevél is megjelent, amit minden katolikus templomban fel is olvastak.

A püspöki konferencia körlevelének nyomán felmerült a kérdés, hogy miként éljük meg a meghirdetett Család évét? Mit tegyünk, hogy az előttünk álló évben a családok közelebb kerüljenek az „élet forrásához”, Krisztushoz, és családjaink is közelebb kerüljenek egymáshoz.

Sokféle program lesz a Család év kapcsán a Katolikus Egyházban, de tudunk-e valami olyasmit tenni, ami alapvetően közösséget fejleszt és a családokat belülről is támogatja?

E gondolatok nyomán az az ötlet született az Egri Görögkatolikus Egyházközségben, hogy olvassunk közösen Bibliát. A Szentírás olvasása amúgy is nagy lelki haszonnal jár, de most a Szent Liturgiáról hazavitt Szentírást kell forgatni, együtt a család valamennyi tagjának a megadott vezérfonál szerint.

A Szentírást két hétig olvassa közösen a család apraja-nagyja. Így ez a „program” közösséget teremt a családon belül. Igényel egy kis tervezést, mivel kell találni egy olyan időpontot, ami mindenkinek megfelel, hogy közösen olvassák az aznapra kijelölt szakaszt.

A Szentírás olvasásának van koreográfiája is, mivel a közös lelki tevékenység előtt imádkozni kell a szentírás jobb megértéséért, valamint imával fejeződik be ez az esemény.

A felmerülő problémák vagy kérdések pedig felírára kerülnek, hogy majd a két hét lejárta után, amikor a közösség papja meglátogatja a családot, akkor azokról elbeszélgessenek.

A Családi Bibliaolvasásának tehát ez a befejező mozzanata, hogy a párókus elmegy a Szentírásért. Így nyílik alkalom családpassztorációra, vagy lelki beszélgetésre.

A Családév kapcsán egyfajta „családi rituálét” hoztunk létre a Szentírás olvasásával és arra is kísérletet tettünk, hogy egy év alatt

„közösen” elolvassuk a Bibliát. Ezt folytatjuk most tovább, a hit évében is.

Érdeemes itt elgondolkodni családi rituálék fontosságáról. A családi rituálék hozzájárulnak a családi közösségi érzés kialakításához és fenntartásához, tehát a család identitásának fontos részét képezik. Ismétlődő megjelenésük elősegítik a családi értékek, szabályok megtanulását, begyakorlását, fenntartja a közös eszmerendszert, erősítik a család belső kohézióját és kijelölik a család határait is. Ugyanakkor a rituálék segíthetik a családokat abban is, hogy átvészeljenek különböző problémákat.⁽¹⁾

A családi rituáléknak különböző fokozatai vannak az egyszerűbb eseményektől (közös reggeli, ebéd, vacsora, közös ima) a családi hagyományokig, de minden kultúrában a legkidolgozottabbak az ünnepekhez kapcsolódó rituálék.

Ezek a családi események nagy érzelmi erőt hordoznak, és a család belső összetartozását erősítik.

Fontos tehát, hogy a házastársak által kialakított szokások (családi rituálék), szertartások közösek legyenek, amelyekbe könnyen beleilleszthető egy ilyen esemény, mint a közös elmélkedés és ima. Fontos az is, hogy a család valamennyi rituáléja minden családtag számára jelentőséget hordozzon, átélhető legyen, és legyen mód a személyes bekapcsolódásra.

A Családi Bibliaolvasás koreográfiája nem elhanyagolható szempont, amihez az is hozzátartozik, hogy a hazavitt nagy Szentírás kiemelt helyen legyen a lakásban. Az a megkülönböztetett figyelem, amivel a felnőttek körülveszik, a legkisebbekben is kialakíthatja azt a szakralitást, ami megjelenik minden alkalommal ha templomba lépünk, vagy imádkozni kezdünk egy ikon előtt.

Ima Szentírásolvasás előtt:

Gyűjtsd föl szíveinkben, emberszerető Urunk, istenséged ismeretének tiszta világosságát, nyisd meg lelki szemeinket evangéliumi tanaid megértésére! Oltsd belén a te boldogító parancsaid félelmét, hogy minden testi kívánságot legyőzve lelki életet éljünk, mindent tetszésed szerint gondolva és cselekedve. Mert te vagy lelkünk és testünk megvilágítója, Krisztus Isten, és téged dicsőítünk kezdetnélküli Atyáddal, legszentebb, jóságos s elevenítő Lelkeddal együtt, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Ima Szentírás olvasás után:

Hajlítsd szívemet ajkad ígéire, Uram, Istenem, örök igazság, netalán meghaljak és terméketlen legyek, hacsak kívülről intenek és belül lángra nem gyulladok; és ne legyen ítéletemre a hallott de nem teljesített, a megismert, de meg nem szeretett, az elhitt, de meg nem tartott ige. Amen.

Demkó Balázs

(1.) S.J. Wolin-L.A. Benett (1984): Családi rituálék. In: Feuer Mária (szerk.): A családsegítés elmélete és gyakorlata – szöveggyűjtemény. Akadémiai kiadó, 2008.

A lépcső

A Húsvétra való felkészülésünkben megjelent A lépcső. Úgy kezdődött, hogy a nappalinkban levő galériához létra helyett lépcsőt terveztünk, mégiscsak kényelmesebb, biztonságosabb, korlát is lesz hozzá. Andrásom megrajzolta, kiszámolta és megvette a faanyagot.

András lépcsőt gyárt. Lassan, módszeresen halad, az idejét besosztva, szóval, ahogy szokott. Este, mikor a gyerekek lefeküdtek, alszik egy kicsit, aztán kimegy a műhelybe, és vág, ragaszt, csiszol... Már kész az összes lépcsőfok. Már látom, hogy lassan tényleg lesz lépcsőnk. Pedig nem halad nagy léptekben, nem tölti az egész napját a műhelyben, még hétvégén sem. Velünk van, és közben halad. Jó ezt látnom.

Ha én tervezek valamit, pl. hogy beszegem és felteszem végre a függőnyt, amihez már évekkkel ezelőtt megvettem az anyagot, akkor hosszas gondolkodás után kihozom a varrógépet a konyhába, előkészítem az anyagot, aztán több napon keresztül megpróbálok nekiveselkedni. De mindig közbejön valami, ami fontosabb, amit feltétlen el kell végeznem, még mielőtt nekilátok a függőnynek, ami ugye nem kétperces munka. És végül is eddig is jó volt az a szürke roló... Aztán amikor végre több nap után belevágok – az anyagba és a munkába is –, akkor beindulok, alig vagyok képes megállni, és sajnálom, hogy nem kezdtem bele hamarabb. Milyen szép is lett, mennyivel jobb érzés most belépni a szobába! Miért van az, hogy mások olyan könnyen erőt vesznek magukon? – fut át rajtam a gondolat újra és újra. Miért csak nekem ilyen nehéz a terveimet megvalósítani?

És ekkor jött A lépcső. Az a másik, ami a honlapunkon olvasható folytatásokban, amit egy szent szerzetes írt majd' 1400 évvel ezelőtt. Beleolvasok az elejébe és mit látok?

„Mert erőfeszítésbe, valóban fáradtságos munkába, sőt kimondhatatlan keserűségbe kerül – főleg a hanyagoknak –, míg elménket, ezt a mészárszék körül ólálkodó, koncleső kutyát gondos, egészen szelíd és egyre egyszerűbb lelkülettel a tisztaság és éberség kedvelő-

jévé nem tesszük. De hát bátorság! Még ha tehetetlenek is vagyunk, a szenvedélyek rabjai, rendületlen bizalommal valljuk meg és feddjük fel Krisztusnak erőtlenségünket és lelkünk gyöngeségét, hogy majd érdemünkön túl is biztosítsa nekünk az ő segítségét! Persze csak akkor, ha valóban folyton leszállunk az alázatosság mélyére.”

Olvasom tovább és megerősödöm: nem csak nekem nehéz elkezdni a dolgokat, legyen az házimunka, függönyvarrás vagy a rendszeres imádság. Milyen jó, hogy ezt így leírja János atya! Milyen jó, hogy nem csak a haladóknak ír...

„Az értelmes, a belátó elme arra figyel fel, ami erény található másokban, és ezeket jól megjegyzi. Az oktan viszont egyre csak a hibákat és fogyatékosságokat fürkészi. Meg is van írva róla: „a gonoszágot fürkészik, s a folytonos fürkészéssel erejüket fölemérsztik” (Zsolt 63,7 k.)

Még ha saját szemeddel látod, akkor se ítéld el! Hiszen sokszor még az is téved!”

Gondolkozom: itthon vannak a gyerekek, betegség első fázisa, még visszafordíthatjuk néhány nap pihenéssel, meleggel, gyógyteával, házi praktikákkal. Vajon nap közben többet dicsérem-e őket, mint figyelmeztetem? Hiszen látom, a dicséret szárnyakat ad nekik és a nap végére én is azt érzem, hogy fog ez menni, csak gyakorolni kell. Ha például megdicsérem őket, milyen ügyesen meg tudják oldani a konfliktusokat, ha összevesznek, milyen jó megoldásokat tudnak együtt kitalálni, szárnyakat kapnak, szinte hallani, ahogy zakatolnak a fogaskerekek, amint a mindenkinek jó megoldáson törik a fejüket. Ha a hibáikra koncentrálok, estére már magam is elhiszem, hogy javíthatatlanok. És hányszor, de hányszor tévedtem, mikor mégis ítéletet mondtam felettük. Bizony, János atya, sokszor téved a szemünk... Hát még ha azokra az ismerőseimre gondolok, akiket csak ritkán látok. Ha a gyerekekkel kapcsolatban ennyit téved a szemem, pedig egész nap együtt vagyok velük, mennyire tévedhetek az ismerősök egy-egy szavával, gesztusával, nézésével kapcsolatban, akikkel csupán 5-10 percre futok össze a héten...

Klimakosz (vagy Létrás) Szent János 649. március 30-án halt meg, előtte remeteségben élt sokáig, mégsem szakadt el az embe-
rektől. Sokan jártak hozzá tanácsért. Majd egy barátja kérésére írta
meg A lépcső című könyvét, amely a lélek Isten felé vezető útját
mint a mennyekbe vezető létrát ábrázolja. A szerzetesi élet nehéz-
ségeiről írt. De biztos, hogy ezek a meglátások, tanácsok csak a
szerzeteseknek szólnak?

„A szelídség az olyan lélek felboríthatatlan egyensúlya, amely
mindenféle becsmélés és elismerés esetén is ugyanolyan marad.

A higgadtság kezdete: néma ajak, míg a szív háborog. Középső
foka: elnémult gondolatok, míg a lélek egy kissé háborog, tökéletes-
sége pedig állandósult csend, míg tisztátalan szelek fújnak.

Ha a szelídség végső határa: a bennünket bosszantó személy je-
lenlétében is megőrizni szívünk nyugalmát és szeretettel viselked-
ni vele; akkor bizonyára a harag végletes formája: még magányban
élve is szóval és hadonászással viaskodni és dühöngeni a minket
sértegető ellen.”

Épül a lépcső a nappaliban, húsvétra talán már állni fog. Las-
san épül, eddig szinte észrevehetetlenül alakult, de András kitartó
munkájának hamarosan meglesz az eredménye. Vajon mi a helyzet
a másik lépcsővel?

Brunczelné Balogh Mária

Családunk

„Én engemet ígérem s hogy ott leszek veled”

(ismeretlen középkori angliai költő

Babits Mihály fordítása)

Van családja?

– Atya! Van családja?

A kérdés kissé sután, kissé frivolan hangzott el a közismert celeb szájából egy ebéd utáni beszélgetés nyitányaként. A megszólított szelíd, tiszta pillantással, derűs mosollyal nézett a kérdezőre.

– Arra gondol, hogy gyermekeim vannak-e? Nincsenek. Hiszen mint látja, pap vagyok és szerzetes. De családom az igen, az van. Édesanyám, édesapám, testvéreim, rokonaim. És itt mind mindenki. Testvérek vagyunk az Úrban. Az Atya gyermekei vagyunk mindannyian.

A válasz csöndesen és nagyon egyszerűen hangzott el. Olyan mély meggyőződés és őszinteség áradt belőle, hogy ott és akkor senkinek nem volt kétsége afelől: amit az ősz hajú, mosolygós ferences mond, az igaz. Pedig az asztal körül egy elég különös társaság ült. A legsötétebb nyomorból érkezett számkivetettek és a ragyogó díva, szolid polgári család és szelíd szerzetes, hívők és hitetlenek, utat keresők és úton lévők, cigányok és magyarok.

Hogy mi hozta egy asztalhoz ezt a társaságot, az most mellékes, bár nem titok. A jóakarát, s egy tiszteletre méltó közös ügy. Hanem azóta az atya csöndes válasza újra és újra eszembe jut.

„Mi Atyánk...” – mondjuk naponta némán vagy fennhangon, egyedül vagy közösségekben. Vajon imáink során – vagy után – eltűnődünk már azon, hogy mit is imádkozunk? Mit is kaptunk ajándékképpen, útravalóul és kapaszkodónak ezzel a mindennapi imával? Belegondoltunk-e abba, hogy mindannyian a „mi Atyánk...” gyermekei vagyunk? Éreztük-e, átéreztük-e csak egyetlen egyszer is, hogy mit jelent ez? Hogy ez a legerősebb rokonság, ami összeköt bennünket? Tudjuk-e, tudatosult-e bennünk, hogy ez a rokonság

felülír mindet? Hogy több minden köt össze bennünket, mint ami szétválaszt?

„Testvérek vagyunk az Úrban. Az Atya gyermekei vagyunk mindannyian.”

Egy család.

Új rovatunk ennek a gondolatnak a jegyében szól mindenkire.

Lesz mese. Elsősorban népmese. Tudni kell, hogy a népmesék nem csak gyermekeknek szóló gyermekes tanítások, hanem az élet-ről szóló, szimbólumokban megnyilvánuló, egyetemes igazságokat és értékeket hordozó, az idők végtelenéből származó történetek. Még néhány évtizeddel ezelőtt felnőttek mesélték felnőtteknek. Az, hogy a gyermekek is hallgatták, azt jelzi, hogy akkoriban még nem ismerték az emberek a „generációs gettó” fogalmát. A közösség együtt töltötte életét.

Nemrégiben óvodásokkal beszélgettünk a böjtről. Ők még tudnak valamit, amit mi talán már elfelejtettünk. Íme egy rövid részlet a beszélgetésből:

– ...és mit tudtok a böjtről?

– Azt, aaazt, hogy, hogy... hogy akkor köszönjük meg a Jóistennek...

– Mit?

– Hogy létrehozta a földünket...

– És... és a mesét!

Szeretnénk felhívni a figyelmet különféle programokra. Elsősorban olyanokra, ahová kicsit és nagyot, gyermeket és felnőttet, fiatal és időset együtt várnak.

Szeretnénk felhívni a figyelmet értékeinkre, közös szellemi kincseinkre, tudásunkra. Olyanokra is, amit már-már elfeledettnek véltünk, olyanokra, amiről talán nem is tudjuk, hogy mekkora hatalmas kincs.

Szeretnénk megosztani gondolatainkat egymással erről-arról. Amiben talán nem fogunk egyet érteni, de minden gondolat újat szül, s az együttes jóakarát mindig hamarabb segít az igaz útra, mint az egyedül való tévelygés.

És legelsősorban szeretnénk felhívni a figyelmet arra, hogy összetartozunk. Valóban egy család vagyunk. Korra, nemre, társadalmi állásra, egészségi és szellemi állapotra való tekintet nélkül.

Luzsi Margó

Programok mindenkinek a gyermekkönyvtárban

Bródy Sándor Könyvtár Gyermekkönyvtára

Eger, Bartók tér 6., 105. ajtó

Információ: gyermekkonyvtar@brody.iif.hu, Tel.: 36 310 363

Ciróka kör

Minden hónap első és harmadik szerdáján délelőtt 10.30-kor kezdődik ez a különleges program. Édesanyák és édesapák, nagymamák és kicsi babák, tipegő apróságok játszanak, mondókáznak, énekelnek együtt nagy-nagy örömmel.

Bébillér családi mesekör

Minden hónap második hétfőjén 17 órától. A mesekörön hagyományos magyar mesemondás – közkeletű nevén „fejből mesélés” – után bébillérkednek a résztvevők. A „bébillér” tájnyelvi szó, ezermester a jelentése. A résztvevők köre tág. Családok, egészen picikkel és ügyeskedő nagyobbacskaikkal, de gyakran nagymamák, akiknek távol vannak az unokáik.

„Vidám Költők Társasága”

2013 április 13.-án, szombaton 11 órától a Költészet Napját ünneplik a résztvevők. Kicsik és nagyok, gyerekek és felnőttek verselnek, zenélnek, énekelnek egy kis otthonról hozott süti és friss tea mellett. Kötetlenül, jókedvűen, nem a versengés, hanem az együttlét örömeiben.

A szervezők minden programra nagy szeretettel várnak mindenkit. Azokat is, akik úgy érzik, hogy egyedül vannak. Nagyon fontosnak tartják ugyanis, hogy a különböző generációk együtt legyenek, megtapasztalják azt, hogy mennyire jó ez az együttlét. Semmi nem tudja annyira bontani az életünket metelyező „generációs gettóknak” a falát, mint a tapasztalat. Az, hogy együtt lenni jó.

Hirdetések

» **Egyházközi kirándulást** szervezünk Lengyelországba 2013. július 22-27 között. Jelentkezési határidő húsvét ünnepe, március 31. A kirándulás 5 nap / 4 éjszakai szállással (4 reggeli, 3 vacsora + 1 fakultatív vacsora: 10 €) = 75.000 Ft/fő

» **Egyházfenntartást** 2012-ben 40-en fizettek, amivel komolyan hozzájárultak az Egri Szervezőlelkészség fennmaradásához és gyarapodásához. Támogatásukat ezúttal is nagyon köszönjük! Több hívünk adott komoly adományt, és sokkal többen fizettek egyházfenntartást jövedelmük 1%-a után, mint 2012-ben. A Magyar Katolikus Püspöki Kar a nettó jövedelem 1 %-át ajánlja egyházfenntartásra azzal a bizonyossággal, hogy Isten senkinek sem marad adósa. Az egyházfenntartás minimuma a 2013-as esztendőben is 5000 Ft lesz.

» Mindenki szíves figyelmébe ajánljuk folyamatosan bővülő **egyházközi könyvtárunkat**. A már elérhető kötetek:

Kronstandti Szent János (*A századforduló leghíresebb orosz papjának bemutatása*) * Optyinai Vaszilij atya (*Az élsporttól a vértanúságig*) * Vervörös Húsvét (*Nina Pavlovná könyve*) * Moszkvai Szent Matrona (*Egy vakon született kislány az Orosz Egyház nyolcadik oszlopa*) * Halál Utáni Kalandjaim (*Júlia Voznyeszenszkaja regénye*) * Kasszandra útja (*Júlia Voznyeszenszkaja regénye*) * Egy éjszaka a Szent Hegy sivatagjában (*Hierotheos Vlachos archimandrita könyve a Jézus- imáról*) * Tanácsok az imádsághoz (*Matta El Meszkin műve, amit Fülöp Püspök atya fordított*) * A Zarándok elbeszélései * Romzsa Tódór Élete És Halála (*Puskás László könyve*) * Áthoszi Porfiriosz atya élete * Áthoszi Porfiriosz atya tanításai (új)

Venyige – Az Egri Görögkatolikus
Szervezőlelkészség értesítője
Felelős szerkesztő: Demkó Balázs
Tördelés: Hajas Tamás
Olvasószerkesztő: Laskay Anna

Paróchia: 3326 Ostoros, Arany J. u. 8.
Tél: (36) 785 512, (30) 296 8844
Web: www.egriparochia.hu
Számmlaszám: CIB Bank 10700282-
48602703-51100005